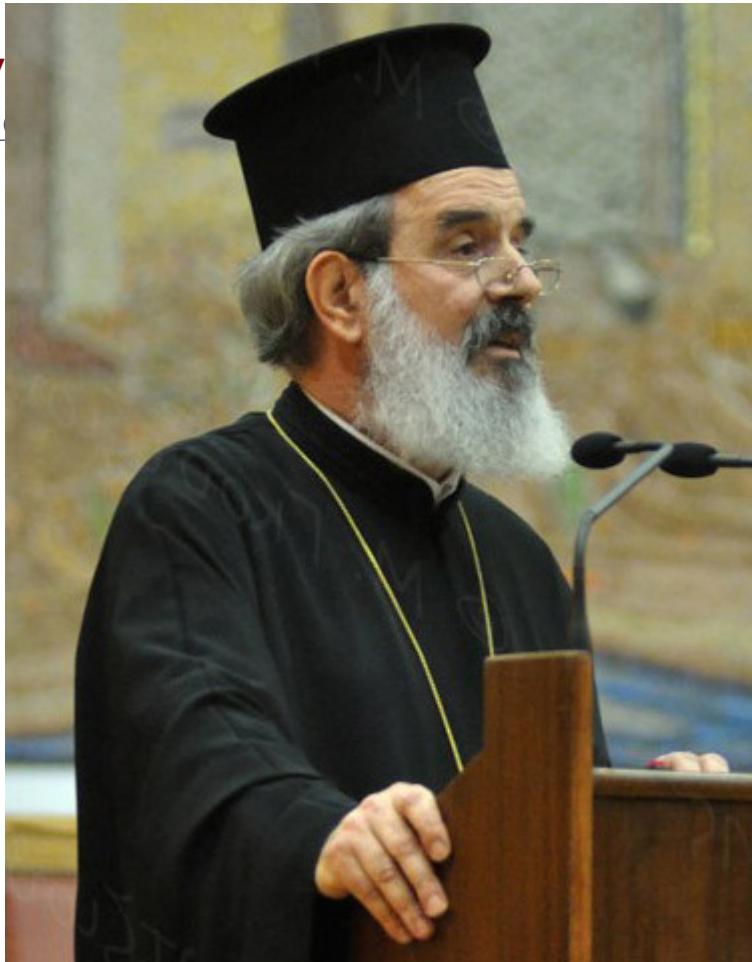

Γράφει ο π. Βασίλειος Ι.

Καλλιακμάνης

α) Σε κάθε εποχή ο μεγαλόδωρος και οικτίρμων Θεός δεν αφήνει απaráκλητο το κορυφαίο πλάσμα του, τον άνθρωπο. Φανερώνει αγίους, οι οποίοι μπορεί να περιφρονήθηκαν και να διώχθηκαν από τις παρερχόμενες αρχές και εξουσίες του κόσμου τούτου, στάθηκαν όμως όρθιοι, ισχυροποιώντας το ρωμαλέο φρόνημα της χριστιανικής πίστεως.

Το ακριβότερο και πολυτιμότερο δώρο της Εκκλησίας στην ανθρωπότητα δεν είναι τόσο οι υλικές παροχές και το προνοιακό της έργο, όσο οι άγιοί της.

β) Ο αδαπάνητος πλούτος της είναι η σύναξη όλων των αγίων, των «απ' αιώνος Θεώ ευαρεστησάντων», οι οποίοι «ερχόμενοι εκ της θλίψεως της μεγάλης, έπλυναν τας στολάς αυτών και ελεύκαναν αυτάς εν τω αίματι του Αρνίου» (Αποκ. 7,14). Η περιουσία της είναι τα πιστά τέκνα της, τα οποία μπορεί να γεύτηκαν τον θάνατο, αλλά ξαναγεννήθηκαν στην ανέσπερη ζωή της αναστάσεως, τη ζωή του

Παραδείσου. Εκεί ο μεγαλοδύναμος και ελεήμων Θεός «εξαλείφει παν δάκρυον από των οφθαλμών αυτών, και ο θάνατος ουκ έσται έτι, ούτε πένθος ούτε κραυγή ούτε πόνος ουκ έσται έτι· ότι τα πρώτα απήλθον»· «Ιδού γέγονεν καινά τα πάντα» (Βλ. Αποκ. 21,4-5· Β΄ Κορ. 5,17).

γ) Ο Άγιος Αρχιεπίσκοπος Συμφερουπόλεως – Κριμαίας Λουκάς Βόινο-Γιασενέτσκι (1877-1961), που κόσμησε την Εκκλησία του Χριστού στη διάρκεια του εικοστού αιώνα, ανήκει στη χορεία αυτή των αγίων, που πίστεψαν βαθιά στον Θεό και διακόνησαν με αυταπάρνηση τον συνάνθρωπο. Αναδείχθηκε άγιος ποιμένας, πρωτοποριακός ιατρός και ευσυνείδητος επιστήμονας, συνδυάζοντας άριστα χριστιανική πίστη και επιστημονική γνώση, ποιμαντική διακονία και χειρουργική επιστήμη.

δ) Ιδού τι γράφει στην αυτοβιογραφία του: «Γνωρίζω ότι υπάρχουν πάρα πολλοί άνθρωποι που διερωτώνται πώς κατόρθωσα, αφού απέκτησα την φήμην ενός σοφού και μεγάλου χειρουργού, να εγκαταλείψω την επιστήμην και την χειρουργικήν και να γίνω κήρυξ του ευαγγελίου του Χριστού. Εκείνοι που κάμνουν τοιαύτας σκέψεις, διαπράττουν μέγα σφάλμα, σκεπτόμενοι ότι είναι αδύνατον να συνδυασθούν η επιστήμη και η θρησκεία. Μια παρόμοια γνώμη, είναι εξολοκλήρου εσφαλμένη».

ε) «Η ιστορία της επιστήμης διδάσκει ότι και αυτοί ακόμη οι μεγαλοφυείς σοφοί ως ο Γαλιλαίος, ο Νεύτων, ο Κοπέρνικος, ο Παστέρ, ο μεγάλος φυσιολόγος Παυλώφ, ήσαν βαθέως θρησκευτικοί άνθρωποι. Και γνωρίζω ότι μεταξύ των καθηγητών, των συγχρόνων μας, υπάρχουν πολλοί που πιστεύουν και ζητούν την ευλογίαν μου». Και σε μια επιστολή του γράφει: «Όλη η χαρά μου και όλη η ζωή μου είναι να υπηρετώ τον Κύριο, τον οποίο πιστεύω, μολονότι δεν σκοπεύω να αφήσω την ιατρική δραστηριότητά μου και την επιστημονική μου έρευνα».

στ) Η βαθιά χριστιανική πίστη και η συνέπεια κόστισαν στον Άγιο Λουκά πάνω από δέκα χρόνια εξορίας, κακουχίες, διώξεις, εξευτελισμούς, στερήσεις και ταπεινώσεις, στις οποίες τον υπέβαλαν μικρόψυχοι άνθρωποι του κομμουνιστικού καθεστώτος της Σοβιετικής Ένωσης, παρά το επιστημονικό κύρος και την αναντίρρητη κοινωνική προσφορά του. Ωστόσο, η ιστορία τον δικαίωσε, αφού ο λαός τον τίμησε ως άνθρωπο του Θεού ενόσω ζούσε, αλλά και με την αθρόα προσέλευση στην κηδεία του παρά τις κρατικές απαγορεύσεις. Έτσι, το 1995 η Εκκλησία της Ουκρανίας και το 1996 το Πατριαρχείο της Ρωσίας τον αναγνώρισαν ως άγιο και τον ενέταξαν στο αγιολόγιό τους.

ζ) Η προσφορά του Αγίου Λουκά, επισκόπου Συμφερουπόλεως – Κριμαίας, όχι μόνο προς την αθεϊστική κοινωνία της εποχής του αλλά και προς την υλιστική δυτική

κοινωνία υπήρξε μεγίστη. Αψηφώντας διώξεις, εξορίες, απειλές και πλήθος άλλων εμποδίων τίμησε την επιστήμη, την ιεροσύνη και το βάπτισμά του. Παράλληλα, τίμησε το ανθρώπινο γένος, διασώζοντας το «κατ' εικόνα Θεού» πλασμένο πρόσωπο και αποκαλύπτοντας το «καθ' ομοίωσιν», που αποτελεί αδιάκοπο στόχο κάθε χριστιανού.

Πηγή: makthes.gr